

[Skræppenborg-Nielsen.]

godt udbyggede, men hvorefter disse sygehuse tværtimod får en bedre status ved tilskudsfordelingen.

Jeg ved godt, at ikke alene den højtærede indenrigsminister, men også andre i udvalget har givet udtryk for, at det er meget vanskeligt på en retfærdig måde at fordele de ca. 300 mill. kr., det hele drejer sig om, og af de faldne udtalelser i udvalget synes det at fremgå, at en nogenlunde retfærdig fordeling af pengene næsten er en håbløs opgave at beskæftige sig med. Det er muligt. Det er vel også sandsynligt, at det er svært at fordele pengene nogenlunde retfærdigt, men naturligvis kan det gøres, det manglede bare andet. Nu må vi jo vente og se, hvilket resultat den højtærede indenrigsminister er kommet til, når loven igen kommer til behandling i tinget.

Under første behandling gav jeg udtryk for, at tiden nu måtte være inde til at gøre al sygehusbehandling her i landet vederlagsfri, og jeg gav en motivering for dette mit standpunkt. Jeg har naturligvis i udvalget forfægtet dette standpunkt, og jeg har gjort det med god samvittighed, fordi jeg er overbevist om, at jeg ser rigtigt, uanset under hvilken synsvinkel man end ser på problemet. Jeg er overbevist om, at jeg har ret; jeg er overbevist om, at det ikke alene er forsvarligt, men også i pagt med fornuften at indføre en sådan ordning, som vil være til skade for ingen, men til gavn for alle. Det svar, jeg fik i udvalget, gik ud på, at man mente, at de problemer, jeg her rejste, henhørte under sygeforsikringsloven, og at de kunne tages op på ny, når denne måske inden længe skulle tages op til revision. Jeg bøjede mig for disse betragtninger, fordi jeg fandt, at de var sagligt velbegrundede, og skal herefter på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag med de foreslåede ændringer til vedtagelse.

Rimstad: Dette lovforslag løser ikke problemerne, sagde den ærede socialdemokratiske ordfører, og vi kan ganske slutte os til dette. Vort parti finder stadig, at det foreliggende forslag hviler på et sagligt forkert grundlag, fordi de øgede tilskud gives til sygehusdriften og ikke til amortisation og til forrentning af anskaffelser.

Udvalgsbehandlingen har ikke i væsentlig grad ændret dette forhold, selv om vi med tilfredshed konstaterer, at udvalget har den opfattelse, at de kommuner, hvis sygehuse er moderne og godt udbyggede, i højere grad bør tilgodeses ved tilskudsfordelingen.

Da ændringsforslagene er små skridt i den rigtige retning, kan vi stemme for dem, men vi forbeholder os vor stilling til selve lovforslaget, indtil det endelige resultat foreligger.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning til lovforslaget med de af mig stillede 4 ændringsforslag. Jeg vil gerne her bekræfte, at jeg er enig med udvalget i, at fordelingsgrundlaget ikke kan betegnes som helt tilfredsstillende. Derfor vil jeg også dels optage loven til revision i næste samling, dels forsøge at finde frem til bedre retningslinjer for de kriterier, hvorefter statens tilskud fordeles.

Der er vel ikke grund til her at genopfriske de forhandlinger, vi havde ved første behandling, og de vanskeligheder, der ligger i at tilgodese de købstadkommuner og amtskommuner, hvis sygehuse er bedst udbygget. Jeg skal i hvert fald gerne yde mit bidrag i forsøget på at finde en forbedring af fordelingsgrundlaget.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen opfordrer mig nu til at nedsætte et udvalg til specielt at se på dette spørgsmål og gør det særlig med den begrundelse, at sygehusbestyrelsen skulle direkte med i et sådant udvalgsarbejde. Jeg vil understrege, at det naturligvis i første omgang er min hensigt at lade sygehusrådet én gang til se på, hvilke muligheder der måtte foreligge. Når det ærede medlem hr. Thisted Knudsen siger, at det bør være sygehusbestyrelsen, der repræsenterer de kommunale organisationer i disse forhandlinger og i dette arbejde, vil jeg dog heroverfor henlede opmærksomheden på, at sygehusrådet, som vi har netop i kraft af denne lovgivning, består af repræsentanter dels for Amtsrådsforeningen i Danmark, dels for Den danske Købstadforening, dels for Københavns kommune, og det må da — i alt fald efter min mening — i første række være disse repræsentanter i sygehusrådet, der i dette arbejde og under disse forhandlinger repræsenterer